

Opmerkingen E. Hoogendoorn hoorzitting deputaten GS met KMD e.a. 7 jan 2009

[definitieve versie]

[nav bezwaarschrift KMD tegen afzettingsbesluit classis]
(toegestuurd naar deputaten)

Bedoeling:

Wijzen op de onethische gang van zaken, in strijd met alle regels van het gereformeerd kerkrecht, van heel de manier waarop een predikant wordt weggewerkt, uiteindelijk zelfs met de banvloek van de zwaarste kerkelijke tucht.

1.

Vooropgezet doel: willen uitschakelen en uiteindelijk wegwerken van de predikant.
(Wat door deel van de kerkenraad [eerst minderheid, later de helft] uiteindelijk is voorkomen)

Vergelijk uitspraken tegenover adviseurs vB/D als: 'hij weg, en anders gaan wij weg'.

Deze houding en dit doel is door ons ook uitvoerig gedocumenteerd in onze 'Aanvulling op ons appelschrift bij de PS 2005'.

Dat 'kalt stellen' heeft een eerste publieke vorm gekregen in de verspreiding in de gemeente van rapport vB/D; een publieke veroordeling van de predikant.

Scherp veroordeeld door classis (1^e classisbesluit); kerkenraad(smeerderheid) tot spijtbetuiging verplicht (eind 2003).

Dat is door kerkenraad[smeerderheid] geweigerd. Diverse broeders zouden hun ambt neerleggen als kerkenraad aan dit classisbesluit gevolg zou geven. (Deze vastbeslotenheid om aan dit classisbesluit geen uitvoering te geven is volgehouden tot het eind. Totdat men door allerlei kunstgrepen en manipulaties in het laatste stadium de classicale commissie-Van Middelkoop op zijn hand kreeg en via haar de classis uiteindelijk heeft kunnen omturnen tot totaal tegenovergestelde besluiten. Deze pasten precies in hun straatje en heeft men met grote gretigheid zo snel mogelijk willen uitvoeren.)

Voorjaar 2004 opnieuw poging tot 'kaltstellen' van predikant door preekverbod en zelfs publieke beschuldiging van scheurmaking (waarvan de hele toenmalige minderheid van de kerkenraad werd beticht).

Ook dit is scherp veroordeeld door classis. Opnieuw is opgeroepen tot spijtbetuiging.

Weer geweigerd. Diverse broeders legden uit verontwaardiging hun ambt neer. Later weer onder druk van br. Van Middelkoop opgepakt en voortgezet.

Vervolgens is men de door de classis afgedwongen mediation wel formeel aangegaan, maar feitelijk en inhoudelijk niet. De opzet bij voorbaat was om niet een inhoudelijk gesprek aan te gaan. Vervolgens is de mediation al vrij aan het begin eenzijdig door hen afgebroken.

Vervolgens heeft men een illegitiem en inhoudelijk volstrekt onjuist 'rapport' over de mediation misbruikt om via de vlag van 'verstoorde verhoudingen' de predikant weg te werken via de tactische zet dat alle ambtsdragers dan maar moesten aftreden. Voor de predikant was dat voorgoed, voor de andere ambtsdragers tijdelijk.

De classis heeft door een draai van 180 graden zich voor deze lelijke manoeuvre laten lenen met schending van alle regels die voor het predikantenambt gelden.

Op deze manier heeft men met de vondst van 'samen allemaal vrijwillig terugtreden' (een verdoezelende terminologie voor 'aftreden' of 'het ambt neerleggen') voor de predikant een modus willen verzinnen om hem, tussen de klippen van art. 15 (onthefing uit het ambt) en art. 79-80 KO (schorsing van de predikant) door, toch uit zijn ambt in de gemeente te werken.

Feitelijk werkte dit ook niet: 'terugtrekken' kan alleen vrijwillig. Zodra men dwingt tot dit terugtrekken of zelf, over de ander heen en buiten de ander om, tot zijn aftreden besluit, pleegt men feitelijk een 'onthefing uit het ambt' (art. 15), maar met omzeiling van de kerkelijke rechtsregels die daarvoor gelden.

Kortom, hier is toen al van alle kanten gesjoemeld met het schriftuurlijk recht en het gereformeerd kerkrecht.

2. Vervolg: *appelprocedure*, waarbij twee kerkenraden met twee gemeente-delen in Kampen-Noord tegenover elkaar staan.

Door Eudokiaraad is hangende deze procedure alles steeds aangegrepen om predikant weg te werken.

Een onvoorstelbare hoeveelheid laster is over de predikant en ook over de verdere minderheid van de kerkenraad uitgegoten (valse beschuldigingen, dezelfde zonde waarover de classis ook al de kerkenraad vermaand had in het kader van het 9^e gebod) . Het PS-besluit met de bijbehorende overwegingen leggen daar getuigenis van af. Zie ons appel op de GS tegen het PS-besluit van 2005, waarin we dat gedocumenteerd aantonen.

Eerder hadden we een en ander al gedocumenteerd in ons appelschrift tegen het classisbesluit bij deze PS.

Ook de handelwijze van de Eudokiaraad na het PS-besluit (dat later door GS vernietigd is) verradt hoe men liefst zo vlot mogelijk de predikant afvoerde. Wij werden geacht buiten de kerk te staan. Men achtte zich daarmee bijv. van traktementverplichting prompt ontslagen.

3. GS 2005.:

De hoeksteen van het GS-besluit vormde het uitgangspunt van het zgn. meerderheidsbesluit van de kerkenraad (van september 2004: 'allen aftreden'). Dat 'meerderheidsbesluit' bleek echter een farce.

(Dat is door diverse tussentijdse volgende instanties die in deze rechtsgang tot rechtspreken geroepen werden, bevestigd [CvBeroep, ook wereldlijke rechter, en GS 2008 in feite ook])

Vandaar dat we na dit GS-besluit van 2005 de revisie-procedure ingingen.

4. Intussen is de Eudokiaraad de predikant met terugwerkende krachten gaan beschuldigen van scheurmaking nav de breuk van twee jaar eerder (2004). En dat terwijl de zaak nog volop in de kerkelijke rechtsgang gaande was, gezien het lopende revisie-verzoek.

De kerkelijke vermaning (en tucht) werd ingezet met ineens de beschuldiging van scheurmakerij.

Terwijl kerkenraad tegenover kerkenraad stond, ene deel van de gemeente tegenover het andere. Het was ook geen predikantszaak, maar een zaak van kerkenraad en gemeente tegenover kerkenraad met gemeente.

Wat betreft de voze argumentatie waarop de classis haar besluit grondde, verwijs ik u naar het bezwaarschrift van onze raad. Men sluit de ogen voor de werkelijkheid van twee kerkenraden en gemeente-delen en voor de kerkelijke rechtsgang die nog gaande is.

En men maakt zich sterk met beschuldigingen aan het adres van de predikant, die we gemakkelijk bijvoorbeeld al konden weerleggen en ook hebben weerlegd.

Wij waren er getuige van hoe op de classis de Eudokiaraad zich o.a. sterk heeft gemaakt met het zgn. 'meerderheidsbesluit' in sept 2004, waar de GS 2005 van meende te kunnen spreken. Ondanks dat dit van onze kant ter plekke is weersproken en weerlegd, heeft de Eudokiaraad deze onwaarheid hardnekkig volgehouden op de classis.

Conclusie:

Er is op allerlei manier naar een mogelijkheid gezocht om de predikant weg te werken.

Lukte het niet linksom dan probeerde men het rechtsom.

Lukte het niet via adviseurs, dan werd het geprobeerd via een zgn. mediation.

Vervolgens heeft men het geprobeerd met het wonderlijke classisbesluit van 'allen terugtreden'. Toen dat niet lukte, heeft men het geprobeerd met het PS-besluit en de consequenties die men voor zich zelf daaruit trok.

Vervolgens werd het GS-besluit 2005 aangegrepen om dan maar tot het middel van de schorsing over te gaan en uiteindelijk de classis te bewegen een afzetting goed te keuren.

Hier zijn de schriftuurlijke regels met betrekking tot het ambt grondig geschonden.

Ook is het 9^e gebod keer op keer overtreden richting de predikant – door valse beschuldiging na valse beschuldiging, zoals de classis duidelijk en meerder malen heeft berispt.

Ook de regels van het gereformeerd kerkrecht zijn zwaar geschonden. Het voor de gereformeerde kerkregering elementaire art. 31 KO is met de voeten getreden evenals de bijzondere rechtsregels mbt het afnemen bij een predikant van zijn ambt.

Men heeft op een illegitieme alsook onfatsoenlijke en soms sluwe manier zich van zijn predikant willen ontdoen.

Moreel appel op de GS.

De GS krijgt in de behandeling van ons bezwaarschrift nog een laatste kans om dit grove onrecht voor het aangezicht van de Here ongedaan te maken en deze publieke blamage binnen en voor de GKv weg te nemen.

Het raakt rechtstreeks het derde kenmerk van Christus' kerk dat hier volop in geding is.

Anders gezegd: het gereformeerd karakter van de GKv is hier in geding, als dit kwaad gesanctioneerd wordt.

7 jan 2009